

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). การเล่านิทาน. วารสารการศึกษาปฐมวัย, 2, 10-19.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (ม.ป.ป.). สอนให้เป็นอัจฉริยะตามแนวนีโอฮิวแมนนิส.
(พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2530). เด็ก โรงเรียน และความสุข โรงเรียนนีโอฮิวแมนนิส
มิติใหม่แห่งการศึกษาสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). ลายแทงนักคิด. (พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพฯ: ชัคเชลมีเดีย.
- จิรพรรณ จิตประสาท. (2543). การใช้ผังความคิด และการบริหารสมอง ในการสอนกลุ่ม
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภา เต็งไธรัตน์ และคณะ. (2543). จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จรีพร สنها. (2537). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ระหว่างวิธีสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนตามปกติ.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เฉลิมชัย สัตตะระโส. (2538). ผลของการฟังนิทานประกอบดนตรีที่มีต่อความเข้าใจใน
การฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์. (2526). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการเล่านิทานที่มี
รูปแบบต่าง ๆ กันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ทิวาวรรณ ภาสุคำ. (2544). ผลการใช้ผังมโนทัศน์ เรื่องปัญหาทรัพยากรธรรมชาติต่อ
ระดับการคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โทนี บุชาน. (2541). ใช้หัวคิด. (USE YOUR HEAD). (ธัญญา ผลอนันต์, ผู้แปล).
(พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: ขวัญข้าว'95.
- เถียร พานิช. (2544). 4MAT การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ
การเรียนรู้ของผู้เรียน. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- นงลักษณ์ เฉลียว. (2537). ผลของการใช้แผนภูมิโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
ในใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาดยา ปิลันธนานนท์. (2542). การเรียนรู้ความคิดรวบยอด. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบ
การพิมพ์.
- บุญธรรม จิตต์อนันต์. (2540). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. (2525). การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่ส่งผลต่อความสามารถ
ในการฟังและความคงทนในการจำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
(พิมพ์ครั้งที่8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2536). พัฒนาการทางพุทธิปัญญา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2534). เทคนิคการเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2538). จิตวิทยาทั่วไป.
(พิมพ์ครั้งที่4). เชียงใหม่: โครงการตำรา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (ม.ป.ป.).
เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนวิชา 059400. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ภารดี ศรีประยูร. (2541). รูปแบบการเล่านิทานทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความสามารถและ
ความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุติกร คำแก้ว. (2539). ผลของการใช้เทปนิทานในวิชาศิลปะศึกษาที่มีต่อพัฒนาการด้าน
ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2532). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- แว่นดำ นอร์ธ และโทนี บูซาน. (2541). ใช้หัวลุย. (ธัญญา ผลอนันต์, ผู้แปล).
(พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: ชวัญข่าว'94.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2542). สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร.
กรุงเทพฯ: พิมพ์ลายสื่อ.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร
ฉบับพ่อแม่. กรุงเทพฯ: องค์การคำคุณา.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็ก
ตอนกลาง. (พิมพ์ครั้งที่7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-
พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตาม
สภาพจริง. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สุชา จันทน์เอม. (2536). จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม. (2536). จิตวิทยาพัฒนาการ. (พิมพ์ครั้งที่3) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการ
การคิด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสแควร์.

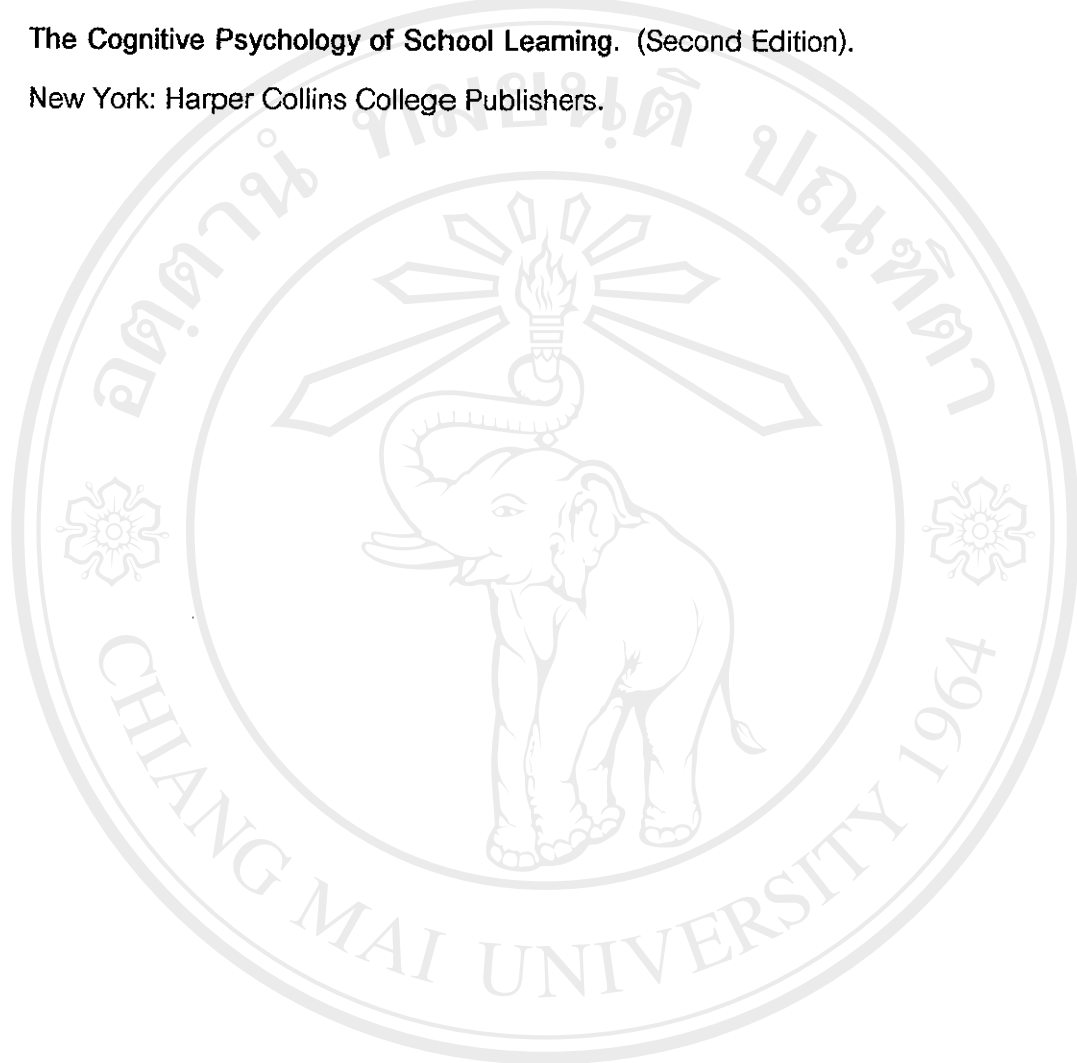
Baron, Robert A. and Byrne, Donn. (2000). **Social Psychology**. (Ninth Edition).

Massachusetts: A Pearson Education Company.

Gagné, Ellen D.; Yekovich, Carol Walker ; and Yekovich, Frank R. (1993).

The Cognitive Psychology of School Learning. (Second Edition).

New York: Harper Collins College Publishers.



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved